

Hannu Luntiala
Kunnian ja omantunnon kautta

U lkoiselta olemukseltaan hoitamaton, nuhjuinen, ikäistään vanhemman näköinen, dokumenttien perusteella 22-vuotias mieshenkilö. Käynti on merkintöjen mukaan kolmas saman kuukauden aikana; edellisestä on kulunut kahdeksan päivää. Tuolloin olemus oli nykyistä siistimpi.

Yleiskunto enintään välttävä, verenpaine aavistuksen verran koholla (142/93), kohtalaisesti ylipainoa, pupillit laajentuneet. Ylähuulessa on havaittavissa harvat, hieman kihartuvat Matti Nykänen -tyyppiset viikset, joista ei merkintää aiemmissa kirjauksissa. Oikealla, korvan yläpuolella alkavaa pälvikaljuisuutta (alopecia).

Käsissä ilmenee lievä vapina (tremolo), kasvojen vasemmalla puolella, poskessa nopealiikkeinen, toistuva nykivä liike (tik). On ajoittain itkuinen ja hetkittäin aggressiivinen.

Edellisellä kerralla kirjoitettujen barbituraattien vastapainoksi kertoo alkaneensa käyttää katukaupasta hankittuja 'spidejä', ilmeisesti amfetamiinia tai ekstaasia. Psykkinen status sekava: keskittymiskyvytön ja yhteistyöhaluton. Toisaalta korostuneen määrätietoinen.

Kommunikoi useimmiten eleettömästi, sanavarasto niukka.

Koulutus: peruskoulu. Viikon työllistämiskurssi postinlajittelijaksi on jäänyt kesken. 'Ei se vittu meikäläisen hommia ollut.'

Kertoo hajanaisesti työskentelystään aikakauslehden tilausmyyjänä, johon ajautunut toistuvien työttömyysjaksojen jälkeen. Tätä

ennen toiminut satunnaisesti varastoapulaisena. Työ vitun varastossa on käynyt ylivoimaiseksi – kädet alkaneet puutua jo muutaman tunnin työskentelyn jälkeen. Sen jälkeen oli pakko relata.

Ihan pakko.

Nykyisessä toimessaan työtehtävänä on myydä Seitsemän Päivää -lehteä viitenä päivänä viikossa. Tulokset eivät esimiehen mukaan ole olleet odotusten mukaiset.

Lehden pomo on täysi mulkku. Ei sitä kenenkään kasetti kestä. Vaatimattomat suoritukset työssä ovat lisänneet riittämättömyden tunnetta, masennusta ja harhoja.

Kuulee asunnossaan iltaisin ja öisin työpaikkansa mulkun ääniä postiluukusta ja stereosta. Korvatulpat, alkoholi tai barbituraatit eivät poista oireita, päinvastoin. Spiidien avulla arkea saa sentään toisinaan vähän feidattua.

Ne viikset eivät ole oikeastaan kikkarat tai ohuet. Ne muistuttavat sitä paitsi pikemminkin Teemu Selänteen karvoitusta. Teemu is best.

Kolmasti potilaan tutkittuani ja perehdyttyäni myös psykiatrisen konsultaation diagnoosiin totean hänet pysyvästi kyvyttömäksi toimimaan yleisesti nykyisellä media-alalla ja erityisesti myymään ns. skandaalijournalismin piiriin lukeutuvaa aikakauslehteä, joka sisälöltään on varsin kyseenalainen. Kuka vittu sitä paitsi sellaista paskatyötä jaksaisi yhtä päivää kauempaa tehdäkin menettämättä hermoja ja itsetuntoa? Ehkä joku idiootti?

Vannon kunnian, omantunnon ja lääkärinvalan velvoituksin katsovani parhaaksi suosittaa potilaalle välittömästi pysyvää varhaiseläkettä”, Hermansson kirjoitti päätteellään – yksisormijärjestelmällä, tuskastuttavan hitaasti – nuhjaantuneen puhelinmyyjän pitäessä realiteettinsa kadottaneena mutta varsin vakain tuumin Hackmanin keittiösarjaan kuuluvaa lihaveistä tärisevin käsin hänen kaulallaan.

